Morgondrömmar

dikter

av

Lars Larsen

Veikkola 2014

(avskrift av en handskriven minibok som finns hos min flickvän Titti Spaltro)

Till Andreas Björsten

Ett bidrag till den svenska litteraturen.

Då skall allt slit vara borta.
Den eviga saligheten skall gå upp
som morgonsolen
med kärlek under sina vingar.

En disig morgon

skall jag få flytta till solen.

En disig morgon

lyfter jag på svanevingar,

barnatjut och hoppets jubelsång.

Älvmusiken

Jag skulle vilja höra den musiken,
den stilla evighetsmusiken.

Jag skulle vilja höra den musiken,
det eviga hoppets musik.

Den musik som Gud är gjord av.

O, låt mig få komma till Elysium,
för jag älskar elyseisk musik.

O, låt mig få komma till Elysium,
till den rena, skära, väna Guden.

Den sagornas Gud som jag alltid längtat efter.

Kanske kommer jag till slut till himmelen,
bara för att jag dras till dess musik.

Låt Satan få ha sin hårdrocksmusik,
jag dras till sfärernas musik.

Den älvlika ljusmusik som jag alltid
längtat efter.

En skog, mättad av drömska
såg jag i anden en gång.
Den hade löftenas fylliga grönska
och hoppets väna sång.

Låt mig bada i det hoppets sol
att allt en gång skall bliva gott igen.
Låt det sträcka sig från pol till pol,
det hoppets sång till Skaparen.

Den eviga vilans by

Har du hört om den byn,
den eviga vilans by,
där alla pysslar med sitt
i djup ro.

Där möda och slit
är för evigt förbi,
där alla pysslar med sitt
i djup ro.

Löftets sol

Ditt löfte om att allt
skall bli gott igen
är som en sol att skåda.
Jag vill sola mig i ditt löfte,
skåda det dag och natt.

Två balalaikudikter

Skapelsens

eviga

morgonrodnad

* * *

Hoppets

mjuka

musik

Hoppet

Hoppets gnista
sprängdes
så att det fyllde hela himlen.

Hoppet var som havet.
Jag dök däri
och drunknade.

Hoppets mjuka musik
helade alla
mina själssår.

Är hoppet större
än kärleken?

Hopp är kärlek.

Hoppet är det, allt allt
blir gott igen,

allt blir återställt.

Vad är viktigare än detta
att lidandet tar slut
för evigt.

En gång försökte jag tänka
på lidandet slut;
jag fick ångest.

Ty tanken var lika
oändlig som
universum.

Den rymdes inte
inuti mig.
Hoppet däri var för stort.

Löftenas berg

Sions berg! O löftenas berg!
Där Abraham offrade Isak.
Och då fick han det största löftet som getts,
om alla släktenas frälsning.
Sions berg! Martyrernas berg!
För var som har offrats på dig
har det största löftet som någonsin getts
klingat starkare, högt ovan skyn.

Sions berg! O löftenas berg!
Där står Mose och ser in i Kanaan.
Och då sjunger han om det största av allt,
om alla släktenas frälsning.
Moses och Lammets sång detta är
det är den nya sången som lärs
bara av dem som offrats på Moria berg,
dem som ser in i löftets land.

Längtan

Högt mot det flyende Eden,
längtar mitt hjärta ännu,
när jag en gång ska få lämna
min alltför vana, gråa vardagstrall.

Tröst

En gång skall alla tårar torkas,
och synden få sitt slut till sist.
En liten tid det ännu måste orkas,
tills siste syndaren sin ondska mist.

Längtan till vilans hamn

O, hur ville jag sjunka
i den ljuva gudomens famn!
O hur ville jag finna
till den eviga vilans hamn!
Men än måste jag slita
i mitt arma anletes svett,
tänk när en gång i kläder vita
jag till vilan får barnets rätt!

Hjälp att orka

De saligas glädje i paradiset
skall göra att jag orkar
med min fångenskap.

Det är så ljuvligt
att några av oss
är evigt lyckliga.

Det största undret

Det finns ett under i mitt liv,
som är större än alla andra under:
Att Jesus Kristus
finns till.

Väsendet

Det rör sig omkring mig ett Väsen,
ett väsen obeskrivligt skönt.

Det rör sig omkring mig ett Väsen
och det viskar ibland till mig ömt.

Många kallar det väsendet Gud Fader,
men det klingar utslitet och vant.

Jag skulle heller kalla det för Eden,
ty i Väsendet jag himmelen fann.

I detta sköna Väsen är min bostad,
ja jag övar mig att bo inne i det.

Ibland kan jag känna dess närvaro
i all dess verklighet.

Då faller alla mina plågor,

all min fruktan för framtid och död,
när jag vaknar till verkligheten
att jag bor i det Väsendets famn.

När jag fattar att jag skall få bo där
i evighet, då blir det klart
att en helt obeskrivlig trygghet
från evighet är till mig spard.

Fläkten

Hör du fläkten från paradisets ljuva, lena skogar?
Den är mättad av barnlig fröjd och morgonfågelsång.
Den är hoppet om våren som räcker evigt lång,
vartill vi oförtrutet bakom plogen knogar.

Att andas i hoppet

Gud, låg mig andas i hoppets luft.
Det eviga, universella hoppet om alla själars frälsning.
Låt mig sola mig i ditt löfte till Abraham och till oss alla
om en välsignelse för alla jordens släkten.
Låt mig begrunda ditt löfte dag och natt
som mitt hjärtas ögonsten,
mitt väsens skinn och ben.

Kärlekens lumpsamlare

Jag får väl bli kärlekens
lumpsamlare
och samla på de goda tingen
i tillvaron.

* * *

Det eviga livet - det barndomsskimrande livet.

* * *

Det som lammen var på Jesu tid, det är hundarna i vår tid.

* * *

Jesus var det slaktade vildlammet, som kom för att leda alla fångna lamm ut på grönbete, till vilans skimrande vatten.

* * *

Det med allas slutliga frälsning - det tillhör det sagolika i tillvaron - att de onda inte är så onda som man tror. Tänk på t.ex. Ronja Rövardotter¬ boken.

* * *

En dyrbar hemlighet i apokatastasisläran:

Vi kan aldrig glömma att vi en gång var oskyldiga små barn.

Minnet av, ja längtan till paradiset kan aldrig släckas ut, inte ens i Satan och Antiklist.

* * *

Guds Ande har en underlig blandning av naivitet och visdom.

* * *

En generalhemlighet i det andliga kriget, som ofta lärs ut först i fängelset:

Att Jesus är verklig.

* * *

Sanningen är som ett vattenfall: inga fördämningar kan hindra det - i längden.

* * *

Det nya livet stammas fram, likt Jakob Böhme, med lamm-stammande, därför kommer det så mycket konstigt med på köpet.

* * *

”....så fikk jeg den levende möte, o salige salige stund.” Ja, Jesus är den Levande, full av barndomens liv, full av lammens och hundarnas liv. Han är själv det Eviga Livet. Smaka bara på ordet "Liv", hur mycket mossa och liljor och sol det smakar.

Jag såg Guds leende (dagboksanteckning)

Idag, på söndagen den 5.5. 2013, såg jag Guds leende. Gud log mot mig på gudstjänsten i Grankulla kyrka, och jag blev fylld av Anden. Leendet uttryckte att allt var väl, alla mina synder var förlåtna. Leendet uttrycket hoppet i universalismen, hoppet och tron på apokatastasis, alltings återställelse och allas slutliga frälsning.

Det här är en milstolpe i mitt liv, varifrån jag börjar om, börjar med rena kort, förlåten och fri, på återstoden av min vandring. Åh, så lust jag har att vara Guds lydige son härnäst!

Upplevelsen får mig att tänka på vad Sadhu Sundar Singh sade om Jesus i andevärlden: "His face is like the sun, but its light doesn't dazzle me. It is a sweet face, always smiling - a loving, glorious smile. Christ is not terrifying at all." (Sundar Singh om sina syner av Kristus).

Jag tror det var detta universella och eviga leende som jag fick en glimt av där i kyrkan.

Baksidestext:

Tänk att det är Jesus, och inte någon annan, som står i centrum av universum, leende i kärlek. Då har vi ingenting att frukta. "The future contains no possible threat", som John Hick sade. Tänk att det är kärleken, och inte hatet, som styr vårt universum. Då är vi evigt trygga. Det betyder att allt ska bli bra till sist.

Lars Larsen